

Esforçar-se en và

Els sallentins hem pogut constatar una cosa ben pintoresca durant el regnat dels esquiroles del municipi. Tal com si hi estessin empadronats per "in eternum" s'han emprés amb una febricitat inusitada tal quantitat d'obres i obretes que tot hem n'ha restat esbalait. Els incauts, els mudagatons, els trànsfuges i els estúpids poden haver-se cregut que tot aixó era intel·ligència administrativa quan era solament fer oposicions al ridícul.

Es com aquell que tota la vida ha menjat cols i un dia arreplega una gorra per a menjar pollastre i encara ho vol fer amb ganivet i forquilla.

Que es desenganyin que tot l'esforç que facin o hagin fet és en và absolutament en và. El dia del judici s'els acosta i ja veurán el concepte amb que els té el poble. És com un home mancat de tota mena d'atractius que s'obstini en perseguir a una dona que no el vol, que com més farà, més repugnància inspirarà a ella.

Bé prou que s'esforçà Pic i Pon en fer obres i empreses i és ben cert que aixó no reivindicarà pas la seva memòria. El poble instintivament és més savi del que puguin creure's i compren que les teories de "Topaze" amb alló d'obres i més obres, festes i més festes, no és prou per a modificar un bri del seu criteri i del seu ideal enlairat molt i molt per sobre les aceres ponts, i envelats.

La dictadura també pretenia enterrar tots els ideals, tot el sentiment català i tot l'esperit digne de la nació, des-sota els paviments de les carreteres, però l'esperit per ésser immaterial no pot agafar-se i manejar-se a caprici.

Ens podriem estendre encara extraordinàriament en consideracions i reflexions però creiem donat la importància a aquells que ni tant sols es mereixen aquest comentari.

P. S.

Llibertat o feixisme

Aquesta és la frase justa del que representen les eleccions del dia 16. Llibertat o feixisme. Quanta diferència existeix entre una cosa a l'altre.

Llibertat, paraula sòlim, que representa la llum, els drets de l'home, que simbolitza el trencament de totes les cadenes i es inspiracions de tot un poble; Feixisme que encarna la negació de la vida lliure que representa l'encadenament de tot un poble, la repressió contínua, lleis de fugues i els atropells més inhumans; durant aquests últims 15 mesos n'hem sofert un de feixisme cobert i tots sabem el balanç; 30 mil homes, 30 mil ciutadans nobles i idealistes, omplen les presons i presidis de tota la península Ibèrica; 30 mil famílies que mai més no ha regnat l'alegria a les seves llars, i moltes d'elles en lloc d'alegria hi regna la més espantosa misèria, i després com a marc d'aquest quadre tan trist, tenim la repressió comesa en aquella immortal Astúries, on les llars, on els homes, dones i nens, van ésser immolats per la follia dels moros. ¿Pot ésser, doncs, possible, amic lector, que amb el que representa la paraula llibertat i la de feixisme, no complim tots el dia 16 en el nostre deure.

"Vosaltres teniu les claus que obren aquestes reixes", ha dit Trabal al poble. Aquestes claus són els vots que el dia 16 del mes que ve posarem a les urnes. Els germans i els amics fa quinze mesos que ens esperen, clavats a la creu dels

barrots, amb els braços estesos cap a la llibertat. Anem-los a cercar, companys; anem a treure'ls del ferro i de l'ombra i tornem-los a les llars, que també fa quinze mesos que estan tan tristes com les presons. Ens ho demanen els cors adolorits de les mares, els braços anhelants de les mullers, les manetes dels infants mullades de llàgrimes... El dia 16 s'acosta. Pensem-hi tots en aquelles paraules: "Vosaltres teniu les claus que obren aquestes reixes..."

Vosaltres, dones, vosaltres que personifiqueu la continuació de la humanitat. Vosaltres que sou cada una una nova vida, ja que de vosaltres la rebem, que millor vida podeu donar que amb el vostre esforç feu obrir les presons on aquests ésser humans, sang de la vostra sang hi són enterrats en vida?

Vosaltres, dones, que simbolitzeu l'amor; vosaltres que teniu l'orgull d'ésser mares, penseu amb aquelles mares que amb el sofriment marcat al rostre i els ulls negats de plor, esperen plenes d'illusió i d'esperança, que gràcies a l'esforç de tots, el dia 16 puguin tornar a estrènyer, junt al seu cor, aquell fill estimat, aquell fill que va ésser arrencat dels seus braços, per ésser tancat a unes presons on va minvant la salut i la vida, i tot pel delictes de defensar les llibertats del poble. No n'hi pot faltar cap de dona... Cada vot, és un quilo a la balança de la justícia; cada vot és una reixa que s'esberla per a donar pas a un raig de llum i d'esperança.

Dones, mares, obrers de totes les tendències, homes lliures i liberals, tots en un sol front, tots junts formant un sol riu, avançarem el dia 16 com un torrent desbordat arrastrant tot aquell llot que ens en nega, com un riu que surt de mare, arrastrarem tota la immundícia que durant aquest temps, com un somni tràgic, hem viscut, i llavors pels camins amples, pels camins planers que la República ens ofereix, podrem córrer amb un cant de joia i de treball cap a la fita on les generacions futures hi bastiran el triangle que representa i simbolitza la República:

Igualtat! Justícia! i Fraternitat!

R. Arnau

Gats de nit

segona edició

(Dale de betun)

Música de Straus

*Desde que hi ha la gestora
que el municipi
no marxa a l'hora
i no obstant el gestor diu
que del que passa riu
Que mentres pugui, la vara
aguantarà encara
per fer la viu viu.
S'ha d'aprofitar
s'ha d'aprofitar
que hara passa,
sense fur cabal si
algún carcamal
hi fa guassa.
Deixem los cantar
deixem-los cantar
que ja hi som
hem d'aprofitar-nos
per si dona el tomb.*

*Que tots els partits d'esquerra
als de l'Straperlo
ens faran la guerra.
I com que tenim segur
que no ens votarà ningú
avans no vingui la grossa
procurem fer bossa
que paga el cumú
Si no hem de tornar
per administrar,
la vedella
li aixugarém tot
el que podrém
la mamella.
I els que arribaran,
que ens esquivaran
d'aquest lloc
que només hi trobin
que la pell i l'ós.*

GAT DELS FRARES